

میعانات گازی و تلاش آمریکا برای تبدیل یک فرصت به تهدید

با دادن معافیت به کره جنوبی می‌توان این امید را داشت که حداقل میعانات گازی ایران تا زمانی که فاز چهارم پالایشگاه ستاره خلیج فارس آماده شود، روی آب نماند.

در شرایط تحریم و محدودیت برای صدور نفت و فرآورده‌های نفتی و گازی، یکی از معضلاتی که همواره صنعت نفت با آن چالش داشته صادرات محصول پرمصرف‌دار میعانات گازی است، تولید میعانات جزئی گریزناپذیر از تولید گاز است و افزایش تولید این منبع سوختی جدای از غرور انگیز بودن روند رو به رشد تولید ملی، نگرانی‌هایی هم دارد و آن اینکه شاید این محصول روی دستمان بماند.

در حال حاضر فقط پارس جنوبی حدود 800 هزار بشکه ظرفیت تولید میعانات گازی دارد که قرار است با راه‌اندازی فاز 4 ستاره خلیج فارس 360 هزار بشکه به این پالایشگاه بنزین ساز ارسال شود، پتروشیمی نوری هم که فعلاً در اورهال به سر می‌برد و امکان دریافت 100 هزار بشکه از این محصول را ندارد.

از 8 پالایشگاه 360 هزار بشکه‌ای سیراف هم سیگنال‌های خوبی مبنی بر پیشرفت و جذب فاینانس برای توسعه دریافت نمی‌شود.

آن سوی ماجرا هم وارد مدار شدن فازهای 13، 14، 22، 23 و 24 پارس جنوبی طی سال آینده است که میزان تولید میعانات کشور را به یک میلیون 50 هزار بشکه می‌رساند.

هم اکنون ایران حدود 400 هزار بشکه میعانات گازی صادر می‌کند که پرو پا قرص‌ترین مشتری آن نیز کره جنوبی با دریافت 200 هزار بشکه در روز است.

واقعیت امر این است که در دوره قبل تحریم میعانات مشمول تحریم‌های شورای امنیت نبود اما با خروج ترامپ از برجام این فرآورده نیز در ردیف تحریمی‌ها قرار گرفته و امکان صادرات آن براحتی مسیر نیست و این خود چالشی است که راه حل عاجلی را می‌طلبد، چرا که از یک طرف اگر تقاضای داخلی به اندازه تولید نباشد باید در مخازن و یا روی آب ذخیره سازی شود که نگهداری این حجم از ماده‌ای که به شدت اشتعالزا نیز هست، هزینه‌های هنگفتی در پی دارد.

این داستان اما روی خوشی هم دارد؛ بعد از این‌که آمریکا به 8 کشور به مدت 6 ماه معافیت داد، کره جنوبی اعلام کرد در حال آماده‌سازی برای از سرگیری واردات میعانات پارس جنوبی ایران در اوایل ژانویه است.

حدود ۷۰ درصد از میعانات گازی ایران از سوی کره جنوبی خریداری می‌شد که توقف خرید میعانات گازی توسط این کشور موجب شد تا میعانات گازی ایران در نفتکش‌های غول پیکر در پارس جنوبی ذخیره شود اما با دادن معافیت به این مشتری می‌توان این امید را داشت که حداقل میعانات گازی ایران تا زمانی که فاز چهارم پالایشگاه ستاره خلیج فارس آماده شود، روی آب نماند.

در همین ارتباط مرتضی بهروزی‌فر به ایلنا گفت: در دوره پایان تحریم‌های قبل حدود 75 تا 80 میلیون بشکه میعانات روی آب داشتیم. اکنون با توجه به نیازمان در زمستان مجبوریم گاز تولید کنیم و متناسب با افزایش تولید گاز افزایش تولید میعانات هم خواهیم داشت و با توجه به اینکه برای صادرات مشکل داریم و حجم آن کم شده با معضلی به نام نفت و میعانات روی آب مواجهیم که راه حل آن هم انبار کردن است تا زمانی که اوضاع بهتر و مسیری باز شود.

وی افزود: اکنون که امکان صادرات به راحتی میسر نیست نه می‌توان آن را سوزاند و نه می‌توانیم به دریا بریزیم، تنها راه حل هم ذخیره سازی روی آب است که هزینه بر است.

این کارشناس ارشد حوزه انرژی خاطرنشان کرد: البته اگر 8 پالایشگاه سیراف راه بیفتد و با ظرفیت کامل کار کنیم نیاز به صادرات کم می‌شود، ضمن اینکه باید در نظر داشت استفاده از این محصول برای تولید بنزین در ستاره خلیج فارس برای صادرات در دستور کار است که باز هم یک چالش جدید با توجه به روند تحریم‌ها پیش روی ما قرار می‌گیرد.

با تمام این تفاسیر و جمیع جهات باید در نظر داشت اگرچه 75 میلیون بشکه میعانات روی آب معادل 37 نفتکش VLCC است، اما با تکمیل ستاره خلیج فارس این مشکل قابل حل بوده و خیال خام ترامپ مبنی بر اینکه این محصول روی آب یا بدون مشتری بماند محقق نخواهد شد؛ چرا که ایران همواره در دور زدن تحریم‌ها ید طولایی داشته و کالای ایرانی هم همیشه خواهان دارد.